بکارگیری الگوی طرح تدریس اعضای تیم از دید دانشجویان پرستاری

فریبا حقانی، مریم روانی‌پور*

چکیده

مقدمه: توانایی اعضای یک تیم در کار، برقراری ارتباط مؤثر، پیش‌بینی و رفع تقاضاهای یکدیگر و ایجاد اطمینان به دنبال انجام فعالیت‌های هماهنگ جمعی را کار تیمی گویند. یکی از نکات مهم این است که چگونه می‌توانیم دانشجویان رشته‌های مختلف را برای کارهای گروهی کاراً آماده سازیم. با توجه به اینکه برخی از فعالیت‌های کلاسی و عمده فعالیت‌های یادگیری بالینی دانشجویان و پس از فارغ‌التحصیلی در کارهای اجرایی در گروه‌های کاری بوده؛ این مطالعه به دنبال آن است تا به شناختی از نتایج بکارگیری الگوی طرح تدریس اعضای تیم از دید دانشجویان دست یابد.

روش‌ها: پژوهش حاضر یک مطالعه از نوع روش ترکیبی (mix methods) می‌باشد که جامعه هدف آن دانشجویان تحصیلات تکمیلی پرستاری می‌باشد. گردآوری داده‌ها از طریق آزمون و پرسش‌های باز صورت گرفته که در نهایت پرسش‌های باز به شیوه کیفی مورد تجزیه و تحلیل واقع شده است. سؤالات آزمون نیز به صورت چهار گزینه‌ای و در رابطه با متن درس بوده و دانشجویان به سؤالات در پایان تدریس پاسخ گفتند.

نتایج: از بین نمرات فردی کسب شده که طیف ۳۰+ تا ۱۰- را داشت، تنها یک نفر توانست نمره کامل ۳۰ را احراز کند. ۲ نفر نمره ۲۲ (۲ اشتباه) و مابقی ۹ نفر نمره ۲۶ (یک اشتباه) را کسب نمودند. نتایج کدگذاری و خلاصه‌سازی پاسخ‌های سؤال باز دو دسته احساسات مثبت و منفی را مشخص نمود. در محور احساسات مثبت احساس جدید بودن یادگیری به شیوه‌ای دیگر، خوشایند بودن جو کلاس، هیجان‌انگیز بودن روش آموزش، ایجاد حس رقابت نسبت به سایر تیم‌ها و نداشتن احساس خستگی در پایان کلاس قرار داشتند. در محور احساسات منفی هم زیر محورهای نیاز به تلاش زیاد جهت یادگیری، منحرف شدن حواس و متداول نبودن شیوه تدریس قرار داشت.

نتیجه‌گیری: علی‌رغم جدید بودن روش آموزش، دانشجویان مشتاقانه تلاش به یادگیری و اجرای این روش نمودند. در کل دانشجویان نمرات خوبی را احراز نمودند که البته ممکن است هم به جدید و جذاب بودن محتوا برگردد و هم می‌تواند تحت تأثیر مقطع تحصیلی دانشجویان باشد و یا علاوه بر این موارد ناشی از مؤثر بودن این روش آموزش نیز بوده باشد. پیشنهاد می‌گردد شیوه‌های آموزش تیمی بیشتری در برنامه روش‌های تدریس دروس مختلف طراحی و اثرگذاری آنها بررسی گردد و امید است استفاده از چنین شیوه‌هایی بتدریج در مقاطع مختلف تحصیلی از دبستان تا دانشگاه متداول شده و قابلیت بکارگیری و انجام کارهای گروهی هر چه بیشتر گردد.

واژه‌های کلیدی: الگوی طرح تدریس تیم، تحقیق ترکیبی، دانشجویان پرستاری

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی (ویژه‌نامه توسعه آموزش) / زمستان ۱۳۸۹؛ ۱۰(۵): ۸۰۷ تا ۸۱۴

مقدمه

تیم یک گروه متشکل از افراد است که با یکدیگر با یک هدف مشترک کار می‌کنند. کار تیمی مؤثر می‌تواند مراقبت‌های مطلوبی را به بیماران ارائه کند. همچنین

* **نویسنده مسؤول:** دکتر مریم روانی‌پور (استادیار)، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران. ravanipour@bpums.ac.ir

دکتر فریبا حقانی (استادیار)، گروه آموزش پزشکی، مرکز تحقیقات آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران. (fariba.haghani@yahoo.com)

این مقاله در تاریخ ۸۹/۱۰/۴ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۹/۱۱/۲۴ اصلاح شده و در تاریخ ۸۹/۱۲/۷ پذیرش گردیده است.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

سازگاری، تولیدگرایی و خلاقیت بیشتری را نسبت به تک تک افراد ارائه می‌کند و باعث ارتقای رضایت شغلی و حفظ بیشتر پرسنل در محیط کار می‌شود. موسسه پزشکی آمریکا (Institute of Medicine) بر اهمیت کار تیمی تأکید نموده و برنامه‌های مخصوصی جهت آموزش تیمی به منظور توسعه تیم‌های درمانی کارآ پایه‌ریزی کرده است. به علاوه ۸۰-۷۰ درصد از اشتباهات به علل انسانی رخ داده که با ارتباطات تیمی ضعیف همراه بوده است. انجمن پرستاران مراقبتهای ویژه آمریکا نیز گزارش کرده که ٦٠ درصد از اشتباهات دارویی به علت اشتباهات در ارتباطات بین فردی پرستاران رخ داده است(۱). اگر پرسنل سیستم سلامت نقش یکدیگر را بشناسند خواهند توانست به صورت مؤثری با یکدیگر کار کنند و مراقبت‌ها را با کیفیت بالاتری ارائه دهند. لیگ ملی پرستاری آمریکا (The National League for Nursing) معتقد است اگر قرار است افراد با یکدیگر به صورت با کیفیتی کار کنند، باید با یکدیگر هم آموزش ببینند تا اهداف مشترکشان را درک کنند. یکی از روش‌های اجرای آموزش‌های مشارکتی استفاده از مهارت‌های گروه‌های کاری است(۲). کار تیمی حاصل قرار گرفتن اتوماتیک‌وار افراد در یک مکان نیست. لازم است اعضای تیم یاد بگیرند با یکدیگر کار کرده و نقش‌های حرفه‌ای و مسؤولیت‌های هر فرد را بشناسند. کار تیمی مجموعه‌ای از رفتارهای مرتبط به یکدیگر، شناخت‌ها و نگرش‌هاست(۳). با در نظر داشتن این یافته‌ها ما نیاز داریم تا بررسی کنیم از چه طرقی می‌توانیم دانشجویان رشته‌های مختلف را برای کارهای گروهی کارآ آماده سازیم(۲).

طبق تحلیل‌های متعدد به عمل آمده کار تیمی در حرف سلامتی فرآیندی پویا بوده که شامل دو یا چند عضو حرفه‌ای با پس زمینه مکمل یکدیگر، داشتن مهارت‌ها، تقسیم اهداف سلامتی مشترک و تمرین فعالیت‌های هماهنگ جسمی و ذهنی در راستای بررسی، برنامه‌ریزی یا ارزشیابی مراقبت از مددجویان است. این امر با مشارکت بینابینی افراد، ارتباط باز و تصمیم‌گیری‌های مشترک میسر خواهد شد که در نهایت به پیامدهای ارزش افزوده جهت بیماران و سازمان‌های مرتبط خواهد انجامید(۱). در سه دهه اخیر تلاش‌های فراوانی در کشورهای توسعه یافته به ویژه ایالات متحده، انگلستان و کانادا صورت گرفته است تا آموزش علوم پزشکی و همچنین آموزش مداوم جامعه پزشکی، هر چه بیشتر با مفهوم مشارکت و کار تیمی به عنوان یکی از کلیدی‌ترین راهکارهای ارتقای کیفیت خدمات بهداشتی درمانی در بین اعضای تیم سلامت عجین گردد (٤). الگوی طرح تدریس اعضای تیم (Team member teaching design orTMTD) یکی از روشهای تدریس تیمی می‌باشد(٥) دو فرضیه اساس طرح تدریس اعضای تیم را تشکیل می‌دهد. اولین فرضیه اینست که هر یک از اعضاء تیم قسمت متفاوتی از موضوع درسی را که قرار است همه یاد بگیرند مطالعه می‌کند. دوم آنکه هر فراگیر می‌تواند به اعضای تیم خود درس بدهد، بنابراین هر عضو هم به عنوان معلم و هم به عنوان فراگیر عمل می‌کند. طی ارائه تدریس، هر بخشی که به طور موفقیت‌آمیز آموزش داده شود نشان دهنده ایفای مسؤولیت آن دانشجو و سایر دانشجویان بوده و همگی می‌توانند ببینند که چگونه آن بخش در کل نمره آنها مؤثر بوده است(٥و٦).

حال با توجه به اینکه برخی از فعالیت‌های کلاسی و عمده فعالیت‌های یادگیری بالینی دانشجویان در تیم‌های کاری بوده و حتی پس از فارغ‌التحصیلی نیز باید ضرورتاً در تیم‌های مختلف به انجام کارها بپردازند؛ این مطالعه با هدف بررسی نتایج بکارگیری الگوی طرح تدریس اعضای تیم از دید دانشجویان انجام شد تا بر اساس یافته‌ها بتوان پیشنهاداتی جهت تدوین برنامه‌های لازم برای ارتقای فعالیت‌های تیمی ارائه نمود.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

روش‌ها

پژوهش حاضر یک مطالعه ترکیبی می‌باشد که جامعه هدف آن دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته پرستاری است که به صورت سرشماری از کلیه ۱۲ نفردانشجویان تحصیلات تکمیلی موجود در دانشکده پرستاری و مامایی اصفهان در سال ۱۳۸٤ صورت گرفته است. روش تحقیق ترکیبی، جدیدترین پارادایم در تحقیقات آموزشی است. فلسفه پراگماتیسم می‌گوید محققان می‌توانند از ترکیبی از روش‌ها استفاده نمایند تا بهترین عملکرد و نتیجه را در دنیای واقعی ارائه کنند(٥و٦). اهدافی که روش تحقیق ترکیبی دنبال می‌کند می‌تواند یکی از این موارد باشد: هماهنگی و همگرایی نتایج روش‌های مختلف، آشکارسازی و وضوح نتایج حاصل از یک روش با روش دیگر، کمک گرفتن از نتایج یک روش در جهت توسعه یا هدایت سایر روش‌ها برای تصمیم‌گیری، تلاش به کشف مغایرت‌ها، ایجاد دیدگاه جدید به چارچوب، تنظیم سؤالات از یک روش با سؤالات روش دیگر، تلاش در جهت وسعت محدوده بررسی با استفاده از روش‌های مختلف بررسی(٥). از آنجائی که در این پژوهش از سؤالات چهارگزینه ای در راستای سنجش میزان تأثیر کاربرد الگوی طرح تدریس اعضای تیم بر یادگیری دانشجویان استفاده شده بود و به منظور تأیید این یافته‌ها از روش کیفی و نظرات خود دانشجویان شرکت‌کننده نیز سود جستیم، بنابر این روش تحقیق ترکیبی با هدف تأیید هماهنگی و همگرایی یافته‌های مختلف پژوهش به کار گرفته شد.

مداخله شامل آموزش یک مبحث درسی (معرفی روش آموزش از راه دور) به شیوه الگوی طرح تدریس اعضای تیم (TMTD) در درس روش‌های تدریس دانشجویان تحصیلات تکمیلی پرستاری بود که تا به حال برای آنها تدریس نشده بود. در پایان نتایج و دیدگاه‌های دانشجویان درخصوص میزان تأثیر روش تدریس در یادگیری آنها به شیوه‌های کمی و کیفی مورد بررسی و ارزشیابی قرار گرفت.

نخست به همه دانشجویان در مورد مطالعه توضیح داده شد. همگی پس از دادن رضایت شفاهی و کتبی در جلسه شرکت کردند. به آنها اطمینان داده شد که نام و هویت آنها محرمانه مانده و صرفاً از کدها و بخش کوتاهی از صحبت‌های آنها جهت گزارش‌دهی استفاده خواهد شد.

به این ترتیب محققین مطلبی در خصوص آموزش از راه دور تهیه و به حجم مساوی بین تمام دانشجویان که از چند روز قبل به چهار تیم سه نفری تقسیم شده بودند، توزیع نمودند و از آنها تقاضا شد جهت تسریع در اجرا از قبل مطالب را مطالعه نمایند.

در روز اجرا در ابتدای کلاس یکی از محققین مطالبی اولیه در خصوص تعریف، تئوری‌های زیربنایی، نحوه اعتبارسنجی و معرفی چند سایت دانشگاهی از راه دور تدریس نمود. سپس در راستای اجرای مداخله و با توجه به تقسیم‌بندی قبلی اعضا، نفرات اول هر یک از چهار تیم در یک دسته، نفرات دوم هر تیم در دسته‌ای دیگر و بالاخره نفرات سوم هر تیم در دسته‌ای دیگر قرار گرفتند. در واقع سه دسته چهار نفری تشکیل شده بود که هر دسته باید یک مطلب واحد را در تیم‌های اصلی‌شان ارائه می‌دادند.

سپس از دانشجویان خواسته شد همه چهار نفری که مطالب یکسانی دارند در هر یک از دسته‌ها، به مدت ۱۰ دقیقه به بحث، تبادل نظر و تفهیم مطالب بپردازند. پس از اتمام مرحله اول همه اعضای به تیم‌های اصلی خود برگشتند و به مدت ۱۰ دقیقه به ترتیب به ارائه مطالب مربوط به خود در تیم‌هایشان و سؤال و جواب و تفهیم مطالب پرداختند. در خلال این مرحله پذیرایی مختصری از دانشجویان صورت گرفت. پس از اتمام این مرحله ۱۰ سؤال که از قبل در رابطه با موضوعات تدریس شده، به منظور سنجش میزان یادگیری دانشجویان به صورت چهار گزینه‌ای و به صورت معلم‌ساخته از بانک سؤالات

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

اساتید انتخاب شده بود؛ بین آنها توزیع و هر دانشجو به تنهایی در زمانی معین به سؤالات پاسخ گفت. پس از اتمام زمان پاسخگویی به سؤالات، پاسخ‌نامه‌ایی که از قبل تنظیم و آماده شده بود و شامل پاسخ صحیح و توضیح مختصری در رابطه با پاسخ هر سؤال بود در بین کلیه دانشجویان توزیع شد. سپس از هر یک از دانشجویان درخواست شد به ازای هر پاسخ صحیح ۳+ و به ازای هر پاسخ اشتباه ۱ نمره ارائه دهند. به این ترتیب نمرات هر فرد می‌توانست در طیفی از ۳۰+ تا ۱۰- واقع شود. سپس میانگین نمرات هر تیم محاسبه و به آنها اعلام گردید. در نهایت نیز از اعضای هر تیم تقاضا شد نحوه تدریس دو عضو دیگر تیم خود را بر اساس جدول ارزیابی اعضای تیم از ۱ تا ۵ نمره داده و ارزیابی نمایند. از جمله: «آیا به اطلاعاتی که ارائه می‌داد اطمینان داشت؟ آیا نکات مهم را در مقایسه با جنبه‌های کم اهمیت تر جدا می‌کرد؟ آیا نکات طبق یک روال منطقی و منظم ارائه شد؟». در پایان نیز طی سؤالی باز از دانشجویان خواسته شد احساسات خود را از تجربه این روش کتباً اعلام نمایند(۷و۸).

پس از اتمام جلسه متن سؤالات باز بر روی کاغذ منتقل و مشابه مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته یا بدون ساختار کیفی، کدگذاری و سپس کدها در قالب تم با استفاده از عناوین انتزاعی‌تر خلاصه گردیدند(۸). فرایند تحلیل و کدگذاری داده‌ها طبق مراحل زیر انجام شد: ابتدا به منظور آشنایی و غوطه‌وری هر چه بیشتر در داده‌ها، نوشته‌ها چندین بار خوانده شدند. در مرحله بعد هر یک از محققین به کدگذاری اولیه داده‌ها پرداخته و قبل از پرداختن به کدهای انتزاعی‌تر در مورد کدهای اولیه توافق حاصل شد. در نهایت کدهای اولیه را با بررسی‌های بیشتر به کدهای انتزاعی‌تر (تم) خلاصه نمودیم(۹). جهت تضمین صحت داده‌ها محققان سعی نمودند ضمن تمرکز بر هدف پژوهش اطلاعات صحیح به دست آورده و با غوطه‌وری در داده‌ها و رسیدن به اتفاق‌نظر در کد گذاری‌ها، با شرکت‌کنندگان نیز در خصوص همسانی برداشت‌ها هماهنگ شود. در نهایت با توصیف غنی داده‌ها سعی بر ایجاد شرایط مناسب ارزشیابی یافته‌ها برای خوانندگان شده است(۸).

نتایج

از تعداد کل ۱۲ نفر دانشجوی مشارکت کننده در این مطالعه ۱۰ نفر دانشجوی کارشناس ارشد پرستاری و ۲ نفر دانشجوی دکتری پرستاری بودند. از بین نمرات فردی کسب شده که طیف ۳۰ + تا ۱۰- را داشت، تنها یک نفر توانست نمره کامل را احراز کند. ۲ نفر نمره ۲۲ (۲ اشتباه) و مابقی نمره ۲۶ (یک اشتباه) را کسب نمودند. در جدول ارزیابی نحوه تدریس اعضای تیم که شامل ۵ سؤال بود و طیف ۲۵+ تا ۵+ داشت، تقریباً همگی (به جز ۲ نفر) نمره کامل را به هم تیمی شان داده و رضایت کامل را از تدریس آنها اعلام داشته بودند.

کدگذاری، خلاصه‌سازی و محوربندی سؤالات باز در خصوص بیان احساسات از تجربه کسب شده، بیانات فراگیران را در دو دسته احساسات مثبت و احساسات منفی قرار داد. در محور احساسات مثبت احساس جدید بودن یادگیری به شیوه‌ای دیگر، خوشایند بودن جو کلاس، هیجان‌انگیز بودن روش آموزش، ایجاد حس رقابت نسبت به سایر تیم‌ها و نداشتن احساس خستگی در پایان کلاس قرار داشتند. یکی از دانشجویان در پاسخ خود نوشته است: «به نظر من کلاس پر کشش بود، تنوع داشت و توانستیم افراد و تیم‌های مختلف را تجربه کنیم. وقتی در دسته اول قرار گرفتیم و مطالب را برای تفهیم بیشتر مرور کردیم خیلی خوب بود چون فکر نمی‌کردم ممکن است نکات جدیدی یاد بگیرم. در کل تجربه جدید و جالبی برای من بود». یکی دیگر از دانشجویان نوشته است: «از این که در آخر کلاس می‌دانستیم باید به یک سری سؤالات جواب بدهیم برایمان خیلی مهم شده بود که از بقیه تیم‌ها عقب نمانیم

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

و یا حتی تیم برتر شویم. حتی نحوه نمره دادن به سؤالات هم برایمان جالب بود».

در محور احساسات منفی هم زیر محورهای نیاز به تلاش زیاد جهت یادگیری، منحرف شدن حواس و متداول نبودن شیوه تدریس قرار داشت. یکی از دانشجویان چنین می‌گوید: «من همیشه عادت دارم مطالب جدید را خودم به تنهایی و آرام بخوانم. وقتی کسی بخواهد با توضیح مطلب جدیدی را برای اولین بار به من یاد بدهد کمی برایم سخت است و خیلی باید تمرکز کنم تا یاد بگیرم». یکی دیگر از دانشجویان می‌نویسد: «نمی‌دانم شاید چون تا به حال با این روش آموزش ندیده‌ام برایم تصور اینکه بیشتر درس‌ها یا درصدی از آنها بخواهد به این شیوه تدریس شود سخت است چون احساس می‌کنم هنوز درس اصلی داده نشده است و دنبال آن مطلب اصلی از زبان استاد می‌گردم».

بحث

براساس یافته‌ها می توان تفسیر نمود دانشجویان علیرغم جدید بودن روش آموزش، مشتاقانه تلاش به یادگیری و اجرای این روش نمودند. محققان توانستند این روش را به خوبی و طبق برنامه از پیش تعیین شده جلو ببرند. تنها اشکال کار برنامه‌ریزی ده دقیقه‌ای برای جلسات تیمی بود که هر دو جلسه یعنی هم جلسه اول که تمامی اعضای یکسان هر تیم در دسته با هم بحث و تبادل‌نظر می کردند و هم تیم‌های اصلی که در آن هر عضو اصلی تیم به توضیح مطالب درس به سایر هم تیمی‌ها پرداخته بودند، ضرورتاً نیاز به تمدید یافته و هر کدام ظرف مدت ۲۰ دقیقه به اتمام رسیدند. در کل دانشجویان نمرات خوبی را احراز نمودند که البته ممکن است هم به جدید و جذاب بودن محتوا بر گردد و هم تحت تأثیر مقطع تحصیلی دانشجویان ایجاد شده باشد و یا علاوه بر این موارد ناشی از مؤثر بودن این روش آموزش نیز باشد.

یک تیم موفق با ترکیب نقش‌های مختلف به گونه‌ای عمل می‌کند که از توان یکی برای جبران ضعف دیگری استفاده کند(۱۰).

عمده روش آموزش در نظام آموزشی ایران بر پایه اصول فردی و رقابتی بوده و کمتر به شیوه‌های تیمی آموزش پرداخته شده است. بنابراین عجیب نخواهد بود اگر دانشجویان نیز در مواجهه با روشهای جدید تیمی با بُهت و حیرت مواجه شده و بیشتر آن را هیجان‌انگیز یافته و در نهایت به دنبال ارائه مطالب اصلی درس از زبان معلم باشند.

یک کار تیمی کارآ هم به هوش هیجانی و هم مهارت‌های عملی همچون مهارت‌های تکنیکی، بالینی، اجتماعی و بین فردی نیاز دارد. ضمن این که تفاوت‌های فردی می تواند بر عملکرد کار تیمی اثر گذار باشد(۱۱).

در هر کار تیمی، عملکرد اعضاء رابطه مستقیم با چگونگی ارتباط متقابل آنها در رسیدن به هدف مشترک دارد(۱۲). خودپنداره مجموعه ویژگی‌هایی است که شخص به عنوان یک موجود منحصر به فرد از خود ادراک می‌کند و از طریق روابط اجتماعی کسب می‌شود. در مطالعه‌ای مشخص شد بیشترین حجم مشکلات مربوط به خودپنداره در دو سال اول دانشگاه گزارش شده است(۱۳)؛ در حقیقت شاید بتوان ادعا نمود بر اساس تئوری یادگیری اجتماعی دانشجویان در تیم فرصت بیشتری برای یادگیری از یکدیگر و بر اساس عکس‌العمل‌های هم به دست می‌آورند.

در یافتن راهی که بهتر بتوان عملکرد نهایی دانشجویان را در محیط بالین اندازه‌گیری نمود کار تیمی روش قابل دسترس و پیش‌بینی‌کننده برای این منظور است. بدین معنا که دانشجویان از فرصت‌های یادگیری از همترازان خود که در یک تیم پیش آمده بود سود جسته بودند(۱۴)؛ که این پژوهش یافته‌های ما را مبنی بر ایجاد فرصت یادگیری دانشجویان در یک تیم تأیید می‌کند.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

به تأیید دیدگاه محققین مبنی بر اهمیت و نقش آموزش تیمی در دوره تحصیل دانشجویان در تحقیقی مشخص شده است که آموزش مدیران در بالین تغییرات عملکردی بیشتری را در حرف پزشکی داشته است که بنظر می‌رسد به علت ماهیت عملکرد تیمی در این حرفه نسبت به عملکردهای فردگرایانه بوده است(۱۵).

نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد اگر شیوه‌های آموزش تیمی بیشتری در برنامه روش‌های تدریس طراحی گردد؛ دانشجویان آمادگی ذهنی بهتری برای پذیرش چنین شیوه‌هایی پیدا کنند و کمتر دچار گیجی شده و راه و روش مناسب‌تری جهت هماهنگ نمودن خود با یادگیری از این روش‌ها می‌یابند. در ضمن پیشنهاد می‌گردد و امید است استفاده از چنین شیوه‌هایی به تدریج در مقاطع مختلف تحصیلی از دبستان تا دانشگاه متداول شده و قابلیت بکارگیری و انجام کارهای گروهی هر چه بیشتر گردد. در این پژوهش به دلیل محدودیت زمانی صرفاً از نظرات کتبی نوشته شده استفاده شد که می‌تواند از محدودیت‌های این پژوهش باشد. ضمناً یافته‌های تحقیقات کیفی قابلیت تعمیم نداشته ولی اطلاعات غنی از پدیده مورد مطالعه به دست می‌دهد که می‌تواند پایه‌هایی برای تحقیقات آتی باشد.

قدردانی

بر خود واجب می‌دانیم مراتب قدردانی و سپاس خویش را از دانشجویان عزیزی که در این پژوهش ما را یاری نمودند و در حقیقت نتایج به دست آمده حاصل همکاری صمیمانه آنان است، ابراز نماییم.

منابع

1. Xyrichis A, Ream E. Teamwork: a concept analysis. J Adv Nurs. 2008; 61(2): 232-241.
2. Begley C M. Developing inter-professional learning: Tactics, teamwork and talk. Nurse Educ Today. 2009;29(3):276-283 .
3. Lerner S , Magrane D, Friedman E. (2009). Teaching teamwork in medical education. The Mount Sinai journal of medicine. 2009;76: 318-329 .
4. Irajpour AR. [Interprofessional Education Conference: Grounding Action in Theory]. Iranian Journal of Medical Education. 2005; 5(1):91-92.[Persian[
5. Johnson. Mixed research: Mixed method and mixed model research. Chapter 14. [cited 2009 May 7]. Available at: http://www. southalabama. edu/coe/best/johnson/dr_johnson/lectures/lec14. htm
6. Holloway I, Wheeler S. Qualitative research for nurses. Australia: Wiley-Blackwell.1996 .
7. Haerizadeh Kh, Ghasemkhani S, Mohamad Hosein L. [Yadgiri az tarighe hamyari]. Tehran: Nashre Ney. 2002.[Persian[
8. Quinne F M, Hughes S. Principles and practice of nurse education. 4th ed. Nelson Thornes Ltd. 2000.
9. Manning A, Cronin P, Monaghan A, Rawlings-Anderson K. Supporting students in practice: An exploration of reflective groups as a means of support. Nurse Education in Practice. 2009; 9 (3):176-83 .
10. Yousofi AR, Jafari F, Changiz T. [Majmoeh ye poseshnameh baraye morabian e ravabete ensani]. Isfahan: Entesharat e farhange mardom & deputy of research, Isfahan university of medical sciences, 1st ed, 2005. [Persian[.
11. McCallin A, Bamford A. Interdisciplinary teamwork: is the influence of emotional intelligence fully appreciated? Journal of Nursing Management, 2007; 15(4):386–391.
12. Shams B, Kheradmand A, Mahmoodi M, Hoseini F, Refaei A, VaghefDavari F. [Interns' Viewpoints about Nurses' Capability and Behavior towards Patients and Interns]. Iranian Journal of Medical Education. 2004; 4(2):63-68. [Persian[
13. Dibajnia P. [Barresi e moghayeseh ei khodpendareh daneshjooyan sal e aval va chaharom e daneshkadehtavanbakhshi e daneshgahe Shahid Beheshti]. Reserch Journal of Medicine Faculty. 2005; 29(3):231-4. [Persian[

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

14. Meagher F, Mbutler M W, Miller S D W, Costello RW, Conroy R M, McCelvaney N G. Predictive validity of measurements of clinicalcompetence using the Team Objective Structured Bedside Assessment (TOSBA): Assessing the clinical competence of final year medical students. Med Teach. 2009; 31: 545–550.
15. Smith CS, Francovich C, Morris M, Hill W, Langlois-Winkle F, Rupper R, et al. Toward an ecological perspective of resident teaching clinic. Adv Health Sci Educ Theory Pract. 2010;15(5):771-778.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]

Nursing Students' Point of View on Application of Team Member Teaching Design (TMTD)

Fariba Haghani[1], Maryam Ravanipour[2]

Abstract

Introduction: *Teamwork is the ability of all team members in making an effective communication, predicting and meet their demands and making reassurance due to cooperative group activities. Based on this description, we need to know how we can prepare students for effective teamwork. Since some class work and most clinical practices are done through teamwork and this continues even after graduation, we decided to determine the outcomes of the application of TMTD method from students' point of view.*
Method: *This is a mix method study which done on postgraduate nursing student. Data gathering was done by a multiple choice questionnaire and open-ended questions. Then data were analyzed by qualitative and quantitative method.*
Findings: *From 12 students participated in the study, only one student managed to get the complete grade, which was in the range of -10 to +30. Two students got 22 and the rest of the students got 26. Coding and categorizing open questions led to two main categories: positive effects and negative effects. Their perception of learning in a new method of teaching, pleasant class atmosphere, exiting teaching method, competition between teams, and lack of fatigue at the end of the class were the positive effects. The negative effects were too much effort for learning, distraction, and the newness of the method.*
Conclusion: *In spite of being a new teaching method, the students eagerly tried to apply and learn from this method. In general, students got good grades in assessments. This could be due to the attraction of the new method, their level of education, or both those two and the efficacy of this method. It is suggested that teamwork training be planned in different courses, and its efficacy be assessed. Then gradually will be promoted in different curricula from primary schools to universities.*

Key words: *Team Member Teaching Design (TMTD), mix method, nursing students*

Addresses
[1] Assisstant Professor, Medical Education Research center, Isfahan university of Medical Sciences,Isfahan,Iran.E-mail:fariba.haghani@yahoo.com
[2] (✉)Assisstant Professor, Department of Nursing,School of Nursing,Bushehr university of Medical Sciences, Bushehr,Iran. E-mail: ravanipour@bpums.ac.ir

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-13]